

Lohmann: Det er en Misforstaaelse af de sidste to Talere, at jeg er saa absolut imod de af dem begærede Bevillinger. Det er jeg slet ikke. Jeg har slet ikke rettet nogen Behøjdelse til Rigsdagsmanden for Kerteminde (Pinstrup), fordi han er fremkommen med dette Krav. Det har jeg slet ikke. Jeg har kun peget paa disse to Ting, idet jeg sagde, at jeg er fuldstændig enig med, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Lindø) om, at det vilde være heldigt, om vi kunde vise lidt Maadehold i vore Krav til Statskassen. Mod de omtalte Krav er jeg slet ikke, og det kunde aldrig falde mig ind at stemme imod dem.

Til det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) vil jeg sige, at jeg er mig fuldt bevidst, at det, jeg udtalte, er en gammeldags Betragtning. Det er ikke nogen moderne Betragtning, men ikke desto mindre mener jeg, at det er en god Betragtning, og den vil jeg nu blive ved.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Slengerik: Det ærede Medlem for Otterup lod mig høre, at jeg ved forrige Valg skulde have anbefalet det nuværende ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup). Vi kunne jo alle i vor Fortid have en eller anden mørk Plet, som vi have Grund til at fortryde, og hvis jeg har anbefalet det ærede Medlem for Kerteminde til Vælgerne i denne Kreds, indrømmer jeg, at det er en mørk Plet, som jeg fortryder, og som jeg lover aldrig at gøre mere.

Rasmus Hansen: Om denne Finanslovbehandling tror jeg nok, man kan sige, at den har en noget anden Karakter end sædvanligt. Hvad der i særlig Grad har givet den dens Præg, har jo været Drøftelsen af de politiske Spørgsmaal. Man har ikke kunnet undgaa at lægge Mærke til, at saa snart et Medlem har begyndt at tale Politik, tale om de politiske Forhold imellem Partierne, er der straks blevet Opmærksomhed mellem Tingets Medlemmer. Men man har heller ikke kunnet undgaa at lægge Mærke til, at lige saa snart man har holdt op at tale om Politik, lige saa snart man er gaaet over til at tale om almindelige lokale Spørgsmaal, er Interessen ogsaa med det samme bleven mindre. Det kunde derfor ogsaa være ret fristende for mig at komme ind paa Poli-

tik, men jeg gaar ud fra, at der egentlig er talt Politik nok i disse Dage, og at der vel egentlig slet ikke kan fremføres noget nyt. Som Følge deraf skal jeg ikke falde for Fristelsen, men helt afholde mig fra at komme ind paa Politik.

Det, jeg saa vil tale om, er blot nogle faa lokale Spørgsmaal. Det er først min Hensigt at henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa nogle uheldige Trafikforhold ved Viborg Banegaard. Da man for en Del Aar siden foretog en — meget nødvendig — Flytning af Viborg Banegaard, blev en Del af Trafikken ordnet paa en meget uheldig og højst upraktisk Maade. Desværre se vi jo, at dette mange Gange er Tilfældet, og det er jo beklageligt. Al den Ekspedition, der angaar Eksport af levende Kreaturer, blev nemlig lagt saa uheldigt og paa en saa upraktisk Plads, at man for at komme derom maa køre en Omvej af 1,500 Alen om til den Side af Sporet, der vender bort fra Byen. Nu er det klart, at det er en stor Ulempe for Befolkningen, og hele Viborgs Befolkning samt Omegnens Landbrugere have mange Gange klaget over disse Forhold. Nu have Viborg Amts Landboforening samt Viborg Bys Slagterforening indgivet Andragende til Statsbanerne om at faa Forholdene ordnede, saaledes at Ramperne og Kreaturfoldene kunde blive flyttede over paa den Side af Sporet, der vender mod Byen, hvor der er Plads nok. Nu skulde man synes, at et saadant Andragende var meget billigt, og at det var rimeligt at imødekomme Beboernes Ønske. Det er imidlertid ikke sket. Beboerne have faaet Afslag paa deres Andragende, men i deres Motivering anføre Statsbanerne kun, at en saadan Flytning vilde medføre betydelige Udgifter, og at man savner Midler til at afholde saadanne Udgifter. Nu forekommer det mig, at det er en mærkelig Begrundelse, at man savner Midler, for det vil sikkert ikke blive vanskeligt at faa disse faa Tusinde Kroner, der skulle til. Forleden Dag oplyste den højtærede Trafikminister, at Statsbanerne i Aar ville give et meget klækkeligt Overskud, saa vidt jeg husker 6—7 Mill. Kr. Det er jo glædeligt, at der er et saa stort Overskud, og efter min Mening er det heller ikke for stort. Det beviser, at vor Jernbaneadministration som Helhed er ledet fornuftigt og godt. Men naar vi nu have et saa stort Overskud, saa behøve Statsbanerne ikke at være smaalige med Hensyn til Ordningen af saadanne smaa lokale Spørgsmaal. I det hele taget me-